Ankenævnet for Forsikring

Den 3. december 2014 blev i sag nr. 85164:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Forenede Gruppeliv
Krumtappen 4
Postbox 442
2500 Valby

afsagt

k e n d e l s e :

Afdøde forsikringstager havde livsforsikring i Forenede Gruppeliv. Klageren klager ved sin advokat over, at selskabet har deponeret dødsfaldssummen i stedet for at udbetale den til hende som særlig begunstiget. Hun kræver endvidere dækning for udgifter til advokat på 10.000 kr. ekskl. moms.

Selskabet har deponeret dødsfaldssummen med henvisning til, at der er begrundet tvivl om, hvem der er berettiget til udbetaling, idet der er en formodning for, at begunstigelsen af klageren må anses for bortfaldet som følge af bristede forudsætninger. Selskabet har anført, at det ikke har været nødvendigt for klageren at inddrage advokatbistand.

Det fremgår af sagen, at nu afdøde forsikringstager og klageren var samboende i perioden fra 1989 til medio 1998. Forsikringstageren indsatte klageren som særlig begunstiget i livsforsikringen ved begunstigelseserklæring af 15/7 1992. Den 19/1 2011 afgik forsikringstageren ved døden.

Ved opslag i CPR konstaterede selskabet, at forsikringstageren og klageren ikke længere var samboende, men klageren svarede den 18/2 2011 benægtende på selskabets forespørgsel om, hvorvidt begunstigelsen af den grund skulle anses for bortfaldet. I juli 2012 spurgte selskabet derfor forsikringstagerens arvinger - hans to søskende og fire

søskendebørn - om de havde indsigelser mod, at dødsfaldssummen blev udbetalt til klageren, hvilket de alle havde.

Klageren fastholdt i august 2012 sin berettigelse til summen, og på den baggrund meddelte selskabet i september 2012, at der ikke kunne ske udbetaling, før det ved forlig eller domstolsafgørelse var klarlagt, hvem der var berettiget til summen. I maj 2013 foretog selskabet deponering, og selskabet udsendte i den anledning en påmindelse til arvingerne om, at sagen endnu var uafsluttet. Nævnet har ikke oplysninger om, at nogen af arvingerne har foretaget sig yderligere i sagen siden juli 2012.

I brev af 1/10 2013 fra klagerens advokat til nævnet hedder det bl.a.:

> ”Som det følger ganske klart af forsikringsaftaleloven kan kun ægtefæller eller livsarvinger komme med indsigelser overfor indsættelse at begunstigede i forsikringsaftalen, jf. § 104, stk. 1. Endvidere følger af stk. 1 at sådanne indsigelser skal gøres gennem sagsanlæg ved domstolene, og at dette skal ske inden 1 år efter at forsikringstageren er død, jf. stk. 4. Det fremhæves, i den forbindelse at forsikringstager afgik ved døden den 19.1.2011, det er således over 1 år og 8 måneder siden at fristen for anlæggelse af sag udløb.
>
> Det gøres således gældende,
>
> at det alene er livsarvinger og ægtefæller der kan komme med indsigelser vedrørende indsættelsen af særligt, begunstigede i forsikringsaftaler jf. Forsikringsaftalelovens § 104, stk. 1,
>
> at det alene er livsarvinger og ægtefæller, der kan anlægge sag mod den begunstigede og at dette skal ske inden 1 år efter, at forsikringstageren er afgået ved døden, jf. Forsikringsaftalelovens § 104, stk. 4.
>
> I indklagedes brev af den 21. maj 2013, bilag 7.2, hævder selskabet, at udbetaling ikke kan ske, fordi der foreligger ’bristede forudsætninger’, og hvorvidt dette er tilfældet skal ifølge dem afgøres af domstolene.
>
> Det gøres videre gældende,
>
> at forsikringsaftalelovens bestemmelser selvsagt finder anvendelse for nærværende tvist,
>
> at ’bristede forudsætninger’ er et domstolsudviklet begreb og ikke kan bruges i indklagedes vurdering af hvorvidt der kan ske udbetaling,
>
> at anbringender om bristede forudsætninger nødvendigvis må gøres gældende ved en retssag af de arvinger som har gjort indsigelse mod begunstigelsen,
>
> at en sådan retssag ikke er anlagt endsige varslet af de pågældende arvinger trods opfordring herom fra indklagede,

at såfremt indklagede mener, at bristede forudsætninger har relevans for udbetalingen af forsikringssummen i denne sag, må det være indklagedes ansvar at udtage stævning mod klager mhp. afklaringen heraf."

I brev af 12/11 2013 til nævnet har selskabet bl.a. anført:

"Advokaten fremfører, at sagen skal vurderes efter forsikringsaftaleloven § 104, således at sag skal anlægges af ægtefælle eller livsarving inden 1 år efter, at forsikrede er afgået ved døden.

Dette er vi ikke enige i.

Begunstigelsen af samlever bortfalder som udgangspunkt ikke ved ophør af fælles bopæl. Dog vil eventuelle indsigelser f.eks. fra arvinger eller kreditorer mod udbetalingen til en tidligere samlever kunne føre til, at begunstigelsen falder bort, hvis domstolene afgør, at der er tale om bristede forudsætninger i den konkrete sag.

En vurdering af, om der foreligger bristede forudsætninger falder uden for forsikringsaftaleloven § 104, hvorfor anlæggelse af sag ikke tidsmæssigt begrænses af bestemmelsen i samme lovs § 104, stk. 4. Det er derimod de almindelige forældelsesfrister der finder anvendelse, som endnu ikke er overskredet.

På den baggrund undersøgte vi hvem der var arvinger efter afdøde.
…

Det er vores klare opfattelse, at eftersom der er indsigelser mod udbetaling af dødsfaldssummen, samt at der foreligger en klar formodning for, at der i sagen kan foreligger bristede forudsætninger. Formodning for bristede forudsætninger foreligger, da forholdende/omstændighederne/forudsætningerne som var til stede da afdøde begunstigede klager, var væsentlig ændret på dødsfaldstidspunktet.

Løfter, hvor der foreligger bristede forudsætninger kan erklæres ugyldige, hvis bl.a. følgende betingelser er opfyldte:

- at forudsætningen var væsentlig for løftet
- at dette var kendeligt for løftemodtageren

Der er en begrundet tvivl om, hvem der er berettiget til dødsfaldssummen, og vi har derfor været berettiget og forpligtet til at deponere dødsfaldssummen, indtil forlig eller dom har afgjort, hvem der er berettiget til udbetaling.

Da tvisten er opstået mellem klager og afdødes arvinger, er det ikke FG der skal udtage stævning i sagen, men tvisten skal afklares direkte mellem klager og afdødes arvinger.

Det gøres gældende, at vi er frigjort ved den skete deponering, jf. deponeringsloven § 1.

Vi fastholder derfor, at sagen bør vurderes af skifteretten i … før der kan ske udbetaling."

Klagerens advokat har i brev af 3/1 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"Parternes samliv - samlivsophævelse

Det er korrekt, at forsikringstager og klager ikke på tidspunktet for dødsfaldet var samboende og det præciseres i den forbindelse, at forsikringstager og klager var samboende i perioden ultimo 1989 og indtil medio 1998, hvor klager ophævede samlivet på grund af forsikringstagers stigende alkoholproblem.

Parterne havde efter samlivsophævelsen fortsat et godt forhold til hinanden og sås som gode venner og kolleger.

Det fremhæves, at forsikringstager på trods af samlivsophævelsen medio 1998 og indtil dennes død den 19.1.2011 ikke tog initiativ til at ændre begunstigelsen i forsikringstagers forsikring og at forsikringstager i denne periode var ved sin fulde fornufts brug. Dette bør tillægges vægt ved sagens afgørelse.

Indklagede har bemærket, at der foreligger en klar formodning for, at der i sagen kan foreligge bristede forudsætninger. Dette er imidlertid ikke underbygget af nogen som helst dokumentation endsige nærmere begrundet. Der er således alene i sagen fremlagt standardindsigelser fra arvingerne uden nærmere stillingtagen til forsikringstagers og klagers mangeårige samliv og ophævelse af samme. Det bemærkes i den henseende, at arvingerne (forsikringstagers søskende og søskendebørn) ikke havde forbindelse til forsikringstager.

Indklagedes fremstilling bestrides således.

Begunstigelse som kompensation/vederlag for økonomisk støtte og lån
Som anført i brev fra klager af den 18.2.2011, er det klagers opfattelse, at begunstigelsen ikke skal tilsidesættes, idet klager under sit samliv med forsikringstager havde støttet denne økonomisk herunder i de daglige faste udgifter, men tillige ved ydelse af lån fra en pension som klager fik udbetalt i 1991.

Således lånte klager forsikringstager kr. 45.000,- kontant til udbetalingen på en lastvogn og yderligere kr. 30.000,- til istandsættelse af klagers garage/ udhus af pensionsudbetalingen.

Videre kautionerede klager for forsikringstager i sommeren 1992 for dennes køb af lastvognen til brug for forsikringstagers selvstændige virksomhed. Det blev mellem parterne aftalt, at klager på baggrund heraf skulle indsættes som begunstiget i forsikringstagers livsforsikring.

Som anført af klager ville forsikringstager ikke have haft mulighed for at beholde sin ejendom uden klagers økonomiske støtte og det gøres gældende, at begunstigelsen var og skal anses som en kompensation/vederlag for klagers økonomiske støtte i parternes samliv.

Det fremhæves i den forbindelse, at det af forarbejderne til ændringen af forsikringsaftaleloven (vedrørende begunstigelser i forsikringsordninger og ændringer som følge af arveloven m.v.) fremgår, at der 'ikke bør ske regulering, hvis forsikringstageren har modtaget vederlag for begunstigelsesindsættelsen' (jf. bemærkninger til lovforslag 101 af 6.12.2006 s. 32 vedr. § 104).
…

Bortfald af begunstigelse
Indklagede anfører, at en begunstigelse af samlever som udgangspunkt ikke bortfalder ved ophør af fælles bopæl, hvilket kan tiltrædes.

Videre anføres, at evt. indsigelser fra arvinger mod udbetalingen til en tidligere samlever vil kunne føre til, at begunstigelsen bortfalder, hvis domstolene afgør, at der er tale om bristede

forudsætninger. Om dette er korrekt har imidlertid ingen relevans for indklagedes udbetalingspligt i nærværende sag og der ses heller ikke at være praksis der støtter indklagedes udlægning af gældende ret.

Det bemærkes i den henseende, at indklagede alene er pligtig til at tilbageholde forsikringssummen i tilfælde af, at en ægtefælle eller livsarving har gjort indsigelse over for selskabet imod udbetalingen jf. FAL § 104, stk. 3.

…

Det er af indklagede fremført, at en vurdering af om der foreligger bristede forudsætninger i den konkrete tvist falder uden for FAL § 104 og dermed uden for bestemmelsens fristbestemmelse i stk. 4. Hertil bemærkes blot, at indklagedes betragtning strider imod lovens formål, idet denne fortolkning fører til, at fjernere arvinger har en udvidet indsigelsesret i forhold til *ægtefæller* og *livsarvinger*. Dette kan ikke antages at have været lovgivers intention.

…

Som det mindre i det mere *gøres det således gældende*, at fristen for anlæggelse af retssag, om begunstigelsens bortfald er overskredet.

Indklagedes pligt til udbetaling — deponering

Indklagede har gjort gældende, at indklagede er frigjort ved den skete deponering, jf. deponeringslovens § 1. Dette *bestrides*.

Det følger af retspraksis jf. U 1995.240V, at retstilstanden er den, at indklagede er *både berettiget og forpligtet* til at udbetale forsikringssummen til den begunstigede, medmindre selskabet forinden har modtaget en henvendelse fra forsikringstagers tvangsarvinger. I nærværende sag, har indklagede ikke modtaget henvendelse fra forsikringstagers tvangsarvinger idet forsikringstager ikke efterlader sig tvangsarvinger.

Det gøres på den baggrund gældende, at indklagede er pligtig at udbetale forsikringssummen til begunstigede.

Videre *gøres det gældende*, at indklagede ikke ved deponering af forsikringssummen har frigjort sig for denne forpligtelse, idet det er godtgjort at klager er rette fordringshaver jf. deponeringslovens § 4.

…

Passivitet

Som anført i klageskriftet og ovenfor har arvingerne i sagen på nuværende tidspunkt alene besvaret indklagedes skrivelse af den 17.7.2012 og trods opfordring herom i brev af den 10.9.2012 ikke taget initiativ til at anlægge retssag.

Det gøres på baggrund heraf gældende, at arvingerne uanset hvad, har fortabt retten til at gøre indsigelser gældende ud fra en passivitetsbetragtning."

I brev af 14/2 2014 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

"Klagers advokat henviser til deponeringsloven § 4 med påstand om, at fordringshaver har godtgjort sin ret. Bestemmelsen skal dog læses i sin helhed, hvor det fremgår af andet afsnit, at hvis der er uvished om hvem der er rette fordringshaver, kan ydelsen først kræves udbetalt, når der indgået forlig mellem de stridende parter eller der foreligger en dom.

Det fremgår eksplicit af dødsboskifteloven § 89, stk. 1, nr. 4, at skifteretten afgør tvister, når tvisten angår, hvem der er begunstiget i ex. livsforsikringer.

Det gøres fortsat gældende, at eftersom tvisten er opstået mellem klager og afdødes arvinger, må tvisten afklares direkte mellem klager og afdødes arvinger ved enten forlig eller ved anlæggelse af retssag for skifteretten i ... Det skal også bemærkes i den sammenhæng, at det som klagers advokat anfører i sit brev mere virker som partsindlæg til en retssag.

Det er FGs opfattelse, at den konkrete sag, henset til dens kompleksitet, ikke virker egnet til ankenævnsbehandling, men at en vurdering af sagen bør foretages af domstolene, hvor der kan ske en egentlig bevisførelse, så sagens faktiske omstændigheder bliver belyst.

FG opfordrer derfor til, at Ankenævnet afgør sagen som en § 4 sag."

I brev af 11/3 2014 fra klagerens advokat til nævnet fremgår bl.a.:

"Indklagedes bemærkninger om deponeringslovens § 4, stk. 2 har alene relevans, hvis der er uvished om, hvem der er rette fordringshaver, hvilket der i lyset af nævnte dom [U1995.240V] ikke er.
…

På baggrund heraf, må det i relation deponeringslovens § 4 anses for godtgjort, at ydelsen skal udbetales til klager og at den af indklagede påståede uvished ikke har den fornødne vægt til at frigøre indklagede for sin udbetalingspligt i overensstemmelse med gældende ret. Det fastholdes således, at indklagede er pligtig at udbetale forsikringssummen til klager.

Det præciseres i den forbindelse, at evt. krav fra forsikringstagers øvrige arvinger mod begunstigede er et retligt anliggende, som er indklagede uvedkommende og ikke har relevans for indklagedes udbetalingspligt. Såfremt de øvrige arvinger mener at have et retmæssigt krav på forsikringssummen - i strid med ordlyden af forsikringspolicens begunstigelsesklausul - bør arvingerne, og ikke klager, indbringe spørgsmålet for domstolene, hvilket som bekendt ikke er sket trods klar opfordring hertil fra indklagedes side.

Videre bemærkes, at indklagedes bemærkninger om, at tvisten må afgøres ved skifteretten jf. dødsboskiftelovens § 89, stk. 1, nr. 4 ikke kan tiltrædes, idet boet efter forsikringstager allerede er afsluttet. Bestemmelsen finder således ikke anvendelse jf. U2007.1730V.
…

Afvisning jf. vedtægternes § 4
Indklagedes opfordring til afvisning jf. § 4 kan ikke tiltrædes.

Således ses sagens påståede kompleksitet ikke at være tilstede, idet klagenævnet overordnet set skal forholde sig til en relativt enkelt juridisk problemstilling — in casu — om FAL § 104 eller indklagedes anbringende om bristede forudsætninger har relevans i forhold til indklagedes udbetalingspligt overfor klager.

Det bemærkes for god ordens skyld, at sagens faktiske omstændigheder til fulde må anses for belyst ved dokumentbevis jf. sagens bilag og at bevisførelse i form af parts-/vidneforklaringer hverken er fornøden eller relevant for nævnets vurdering af sagen."

I brev af 4/4 2014 til nævnet har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"Ad - Indklagedes pligt til udbetaling
Det fastholdes, at nærværende klagesags problematik ikke er som omhandlet i U1995.240V, netop fordi der er gjort indsigelse mod udbetaling til afdødes tidligere samlever og dermed sået tvivl om, hvorvidt afdødes tidligere samlever skal anses for begunstiget eller om der foreligger bristede forudsætninger, som betyder, at den særlige begunstigelse af tidligere samlever er bortfaldet på tidspunktet for samlivets ophævelse, og det i stedet er 'nærmeste pårørende' der skal anses for begunstiget til forsikringssummen.

Det altovervejende udgangspunkt i den konkrete sag må være, at sagen vurderes efter en analogi af arvelovens § 67, stk. 3, som må betragtes som en udfyldningsregel, der er udtryk for en almindelig grundsætning om bristede forudsætninger. Sagen skal på den baggrund ikke vurderes efter FAL § 104 og kredsen af personer, som kan gøre indsigelse mod udbetaling, er dermed udvidet til 'nærmeste pårørende'.

Til klarlægning af denne problemstilling henledes opmærksomheden på V2006.B-0841-05 [FED2006.58V / U2006.1658V] som netop omhandler den konkrete problemstilling.
…
På baggrund af ovenstående har det eneste rigtige været — og med frigørende virkning, at deponere forsikringsbeløbet."

Klagerens advokat har i brev af 7/5 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Det fremhæves som fremført i replikken, at begunstigelsesbestemmelsen i forsikringstagers forsikringspolice blev indsat efter parternes aftale herom, idet klager bl.a. havde kautioneret for et lån optaget af forsikringstager i sommeren 1992. Således fremgår ligeledes af begunstigelseserklæringen, at:

'Forsikringen er tegnet i tilknytning til: Lån'

Det fastholdes, at begunstigelsen af klager skal ses i lyset heraf. Der henvises endvidere til begrundelsen i klagers brev til indklagede af den 18.12.2011. hvor dette allerede kort efter forsikringstagers død oplyses af klager til indklagede.

Det fremhæves derudover, at forsikringstager ved begunstigelsen aktivt har medvirket til, at forsikringssummen ikke skulle tilfalde hans nærmeste pårørende og at dette er sket i overensstemmelse med kravene i FAL § 103, stk. 1, herunder ved navns nævnelse af begunstigede. Videre fremhæves, at begunstigelsen blev opretholdt efter parternes samlivsophævelse i 1998 og ikke blev tilbagekaldt i de efterfølgende år indtil forsikringstagers død i 2011.

Det fremhæves i øvrigt, at indklagede i sin skrivelse af den 6. juli 2011 til bobestyrer … selv anfører, at begunstigelsen som udgangspunkt ikke bortfalder ved ophør af samliv.

Der ses således ikke at være holdepunkter for at anvende betragtninger om bristende forudsætninger, ej heller ud fra en analogislutning fra arvelovens § 67, stk. 3, idet begunstigelsen må anses som kompensation/vederlag for økonomisk støtte og lån jf. bemærkningerne herom i klagers replik.

Det bemærkes om den refererede dom [FED2006.58V / U2006.1658V], at det af denne fremgår, at *der i sagen var enighed om*, at afdødes begunstigelseserklæring til fordel for dennes tidligere samlever var bortfaldet med samlivets ophævelse og at nærmeste pårørende herefter var begunstigede og afdødes fællesbarn. Dette er som bekendt ikke tilfældet i nærværende sag."

Som svar herpå har selskabet i brev af 30/6 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

> ***"Ad — Indklagedes pligt til udbetaling***
> Tidligere svar fastholdes i sin helhed. Dog vil jeg tilknytte en bemærkning til advokats anførte: 'Forsikringen er tegnet i tilknytning til: Lån'.
>
> Det er korrekt, at der er tale om en låneforsikring som er oprettet i forbindelse med afdødes optagelse af lån i daværende … Bank, nu … Bank. Det fremgår ikke af begunstigelseserklæringen, at indsættelse af klager som særlig begunstiget var efter aftale mellem parterne, ej heller, at indsættelsen var på baggrund af, at klager havde kautioneret for lån til afdøde.
>
> På dødsfaldstidspunktet var restgælden på lånet minimal. I forbindelse med anmeldelse af dødsfaldet oplyste … Bank, Bobehandling, at restgælden udgjorde 12.889 kr. Restgælden blev indfriet 2. februar 2011.
>
> Klages advokat anfører, at begunstigelsen skal ses i lyset af ovenstående påståede kautionsforpligtigelse. Dette argument ses at falde til jorden, da der praktisk talt ikke var gæld på lånet på dødsfaldstidspunktet. Afdøde havde således selv afdraget lånet efter samlivets ophør i 1998."

I brev af 16/7 2014 fra klagerens advokat til nævnet hedder det bl.a.:

> ***"Ad indklagedes pligt til udbetaling***
> …
> [Det] bemærkes, at restgælden på dødsfaldstidspunktet eller forsikringstagers afdrag på gælden efter parternes samlivsophævelse ikke ses at have nogen som helst relevans for vurderingen af årsagen til begunstigelsen. Som anført er det klagers opfattelse, at begunstigelsen skal anses som en kompensation/vederlag for klagers økonomiske støtte i parternes samliv herunder såvel klagers lån til forsikringstager på sammenlagt 75.000,- samt klagers kaution for forsikringstager.
>
> [Det] bemærkes i øvrigt, at klagers kautionsforpligtelse tillige bestod på dødsfaldstidspunktet og at … Bank, såfremt boet efter forsikringstager ikke havde indfriet forsikringstagers gæld, havde kunnet rette kravet mod klager som følge af dennes kautionsforpligtelse.
> …
>
> ***Ad krav på erstatning af klagers advokatomkostninger***
> …
> Klager er imidlertid enig i, at advokatomkostninger i forbindelse med nævnsbehandling ikke kan tilkendes jf. vedtægternes § 20 og klagers erstatningskrav reduceres således til dækning af 5 timers advokatbistand svarende til bistand som klager modtog forud for klagesagen, herunder sagsgennemgang, klientmøder og korrespondance med indklagede. Kravet kan opgøres til kr. 10.000,- med tillæg af moms.
>
> Der tages forbehold for at gøre det resterende erstatningskrav (advokatbistand til forberedelse og korrespondance i nærværende klagesag foreløbig i alt 22,5 timer) gældende ved domstolene.
> …
> Det understreges i den forbindelse, at det *bestrides*, at sagen ikke har et sådant omfang og kompleksitet som har nødvendiggjort inddragelse af advokat. Således er det klagers opfat-

telse, at det tværtimod har været såvel rimeligt som nødvendigt, at klager har inddraget advokat i sagen. Dette beror selvsagt på en konkret bedømmelse af sagen som det må overlades til ankenævnet at foretage. Der henvises i den forbindelse til Ankenævnets kendelse i sag nr. 85.069 af den 22. april 2014.

Uanset ovenstående anmodes ankenævnet til i sin afgørelse at vurdere, hvorvidt indklagede har handlet ansvarspådragende ved sagsbehandlingen af nærværende sag såvel forud for klagesagens anlæggelse som under forberedelsen af denne."

Hertil har selskabet i brev af 28/7 2014 til nævnet bemærket:

"Ad - Krav på erstatning af klagers advokatomkostninger
Vi er ikke enige i, at det var nødvendigt at inddrage sagkyndig bistand i et sådant omfang, at der kan fremsættes krav til FG om betaling af honorar til advokat.

Den kommunikation der foreligger mellem [advokatfirmaet] og FG før sagen blev indbragt for ankenævnet, viser efter FGs opfattelse, at [advokatfirmaet] fra starten har haft fat i et for sagen ikke relevant regelgrundlag. Der henvises til vores tidligere besvarelser til ankenævnet."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 102, stk. 1, at ved forsikringstagerens død udbetales forsikringssummen umiddelbart til den begunstigede. Forsikringstageren har ved begunstigelseserklæring af 15/7 1992 indsat klageren som særlig begunstiget i livsforsikringen, hvilket forsikringstageren ikke siden har tilbagekaldt.

Selskabet har henvist til, at forsikringstageren og klageren ikke længere var samboende ved førstnævntes død, og at forsikringstagerens arvinger - søskende og søskendebørn - efter selskabets henvendelse har gjort indsigelse mod udbetaling til klageren.

Nævnet finder, at selskabet - efter indsigelsen fra afdøde forsikringstagers søskende - burde have givet dem frist til at anlægge sag om retten til forsikringssummen. Uden et sådant sagsanlæg ville selskabet ikke være berettiget til at frigøre sig fra pligten til at udbetale dødsfaldssummen til den begunstigede ved deponering, da der i så fald ikke er tvivl om, hvem der er rette fordringshaver. Nævnet finder, at tidspunktet for selskabets betalingspligt passende kan fastsættes til 1 år efter forsikringstagerens død eller den 19/1 2012.

10. 85164

Efter nævnets opfattelse har selskabet ved sin sagsbehandling bragt klageren i en vanskelig juridisk situation, og den antagne advokathjælp må anses for rimelig og nødvendig. Nævnet finder derfor, at selskabet skal dække klagerens udgifter på 10.000 kr. ekskl. moms til advokathjælp før sagens indbringelse for nævnet, jf. forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3. Nævnet bemærker, at selskabet ikke ses at have vejledt klageren om, at sagen kunne indbringes for Ankenævnet for Forsikring.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forenede Gruppeliv, skal udbetale dødsfaldssummen til klageren. Beløbet skal forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24, idet selskabets betalingspligt er indtrådt 19/1 2012. Selskabet skal endvidere betale klageren 10.000 kr. eksklusiv moms til dækning for hendes advokatudgifter.

Marianne Højgaard Pedersen
formand